

[Poulsgaard]

udtaler, at vi bare skal ansætte nogle flere i den offentlige sektor og bare skal sætte arbejdstiden ned, så løser alle problemer sig. Jeg tror ikke, den herre har tænkt på det, som nationalbankdirektøren i dag siger i Politiken, nemlig at det, der er i vejen med Danmark, er vor konkurrenceevne; vi har levet lidt for godt i de glade 1960'ere og 1970'ere, og nu skylder hver dansker 25.000 kr. væk.

Men jeg har altså valgt at stille spørgsmålet til finansministeren. Jeg betvivler overhovedet ikke, at finansministeren ikke er enig med den sociolog – jeg ville blive meget overrasket, hvis finansministeren var enig – men når det er en af regeringens kommissioner, der kommer med sådan noget, synes jeg, det ville være rart at få bekræftet, at det ikke er regeringens målsætning. Derfor spørgsmålet til finansministeren.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne først sige til hr. Poulsgaard, at det notat, der omtales, ikke stammer fra lavindkomstkommissionen, men fra lavindkomstkommissionens sekretariat, og der kan måske også, når man ser på begrundelsen for det spørgsmål, som hr. Poulsgaard har stillet, være anledning til at sige, at lavindkomstkommissionen har beskæftiget sig med meget andet og mange nyttige ting i de fem år, der er gået. Hr. Poulsaards referat af lavindkomstkommissionens indsats er i så henseende fuldstændig fordrejet og forkert.

Dernæst skal jeg sige, at konklusionen i det omtalte notat lidt kort formuleret skulle være, at høj økonomisk vækst i erhvervslivet ikke er vejen ud af krisen, og jeg kan sige, at det er et synspunkt, jeg ikke er enig i. Når vi ser på de økonomiske problemer, som vi har: arbejdsløsheden, betalingsbalanceunderskuddet og for så vidt også det statsfinansielle underskud og inflationen, må man sige, at disse problemer kun kan løses samtidigt ved, at man forøger produktion og beskæftigelse i virksomheder, der er konkurrencedygtige med udlandet, og som derfor kan forøge Danmarks eksport eller udkonkurrere importen.

Men jeg vil meget frabede mig, at det, jeg her har sagt, tages til indtægt for det synspunkt, som utvivlsomt er hr. Poulsaards, at øgede offentlige udgifter under alle forhold

bør undgås; en lang række offentlige udgifter er direkte erhvervsfremmende og helt nødvendige for et velfungerende erhvervsliv.

Poulsgaard (FP):

Det er kedeligt, at man hver gang man stiller et spørgsmål til denne regering, skal overfuses med beskyldninger for nogle motiver, man ikke har. Jeg vil sige tak for svaret denne gang; jeg havde i hvert fald også forventet, at finansministeren tog afstand fra det.

Men hvad er det for en offentlig sektor, der har gjort, at det er blevet så godt i Danmark? Det er jo den offentlige sektor, der har gjort, at vi er tvunget i knæ. Finansministeren og jeg er da enige om, at vi skal have sygehusene og andre ting til at fungere, hvor overenskomster og andet har gjort, at de ikke kan fungere, så hvorfor skal vi altid grave grøfter, når der ingen grøfter er? Men dette her er bare én af de ting, som jeg advarer ministeren mod at fortsætte med. Man ned-sætter alle disse kommissioner – jeg kan f.eks. nævne U 90 – hvor der sidder alle disse venstreforvirrede mennesker, som er til ubodelig skade for en fornuftig, saglig debat. Når en regeringskommission kan barsle med noget sådant, må ministeren ikke forlange, at vi skal tage disse kommissioner og udvalg særlig alvorligt, og derfor er de til skade for en saglig debat i landet.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg har slet ikke noget ønske om at overfuse hr. Poulsgaard, det gør hr. Poulsgaard meget mere effektivt selv, end jeg ville kunne magte det. Hr. Poulsgaard er i alle henseender skyld i en påstand fra min side om, at hr. Poulsgaard ønsker, at de offentlige udgifter skal nedskæres, for det er jo det program, hans parti står for. Når hr. Poulsgaard selv siger i replikken her, at det er den offentlige sektor, der har tvunget det private erhvervsliv i knæ, så gør hr. Poulsgaard sig også skyldig i en misforståelse. Tænk på sådanne ting som infrastruktur, arbejdsmarked, uddannelse, energisektor og mange andre ting, der kan nævnes, som fra den offentlige sektors side direkte bidrager til at fremme den nødvendige strukturomlægning af dansk økonomi, og som er områder, det ville være fuldstændig ufornuftigt at fastfryse. Der kan også